

Almby-Norrbyås hembygdsförening

Medlemsblad nr 53

Mars 2021

Foto Lennart Bäck 2004

Vassfabriken i Hidingsta

På ängen framför fanns en hockeyrink.

Innehåll

Ledare, minnen av skridskofabriken, vassfabriken, tidningsartikel, plan för våren, Murargården, Almby från begynnelsen, minnesord om Kåre, hembygdstips.

Redaktionell och grafisk bearbetning
Lennart Bäck

Hembygdsvänner.

Tänk vad ett litet virus som inte ens kan ses kan ställa till med. Undrar vilka spår denna pandemi kommer att sätta i historien. För så där hundra år sedan skrev spanska sjukan in sig i historieboken.

Vi i hembygdsföreningen har fått skjuta våra inomhus möten på framtiden och dra ner på verksamheten.

Men vi ”mättar mun efter matsäcken” och hör av oss med detta medlemsblad och några programpunkter utomhus.

Medlemsavgiften skjuter vi också på framtiden. Den avgift som du betalat för 2020 gäller även i år. Således kan du ta en semla eller två i stället för ett swish till föreningen.

I år bryter vi mot stadgarna och flyttar årsmötet från vårintern till försommaren, och håller ut.

En kyrkogårdsvandring och en utflykt till Norra Ormesta och Oset har vi tänkt att vi kan genomföra.

Så - håll ut för det kommer bättre tider.

Lars Johansson.

Almby-Norrbyås hembygdsförening håller

ÅRSMÖTE

**onsdagen den 2 juni klockan 18.00
på dansbanan i Domarringens koloni.**

Årsmöteshandlingar på plats.

Fika utan kostnad.

Underhållning.

**Denna kallelse är preliminär
och beroende av smittoläget.**

Besked kommer senare.

Vassfabriken i Hidingsta

Vassmattor.

Vid Fabriksvägen i Hidingsta i Norrbyås hittar du en tegelbyggnad i två våningar. Byggnaden var en fabrik som skulle ta tillvara den resurs som vassen i Kvismaren utgjorde. Någon bedömde att nya byggnader i landet skulle behöva vassmattor för att fästa puts i innertak och fasader och dessa kunde tillverkas nära Kvismaren. Dessutom fanns vinterlediga tegelbruksarbetare för att skära vass. 1907 inregistrerades Svenska Vassförädlingsfabriken, Thorsell och Sahlberg. Fabriksbyggnaden byggdes 1911 med tegel från tegelbruket i Hidingsta på Hidingsta 7, torpet Nyborg.

Sju speciella maskiner för att väva vass inköptes och ett par öppna vasslador byggdes. Maskinerna drevs med en ångmaskin som kompletterades med el på 1920-talet. Det fanns också manuella vävstolar för vassmattor lämpliga för växthus där varpen var grovt sisalgarn. I byggmattorna var varpen galvaniserad järntråd och vasstråna fästes med tunnare glödgad järntråd.

Ägaren bodde i Örebro och skötte ekonomin medan en manlig verkmästare och 14 flickor – kallade vasspipor - arbetade i fabriken. För

flickor som inte bodde i Norrbyås byggdes ett bostadshus intill fabriken men efter en tid kunde verkmästaren flytta in där.

Vassfabriken i Hidingsta blev störst i landet av de tjugotal fabriker som tillverkade vassmattor och exporterade också en del. Mattorna i rullar lagrades på övervåningen och fraktades till Hidingsta station med häst och vagn av torparen på Nyborg.

Förändringarna som andra världskriget medförde urholkade lönsamheten för vassproduktionen och fabriken avvecklades 1943.

Plastknappar.

Plastic var en nyhet efter kriget och företaget AB Poulsen & Ragoczy köpte fabriken 1946, ändrade inredningen och tillverkade knappar av plast för konfektionsindustrin. Tidvis drevs produktionen i treskift med omkring 25 anställda (1950). Efter en tid blev importen av plastknappar övermäktig och produktionen lades ner. Fabriken blev tom.

Ishockeyrör.

I bandystaden Örebro tog ishockeyn en allt större plats och fabrikör Paul Gustafsson i Örebro Sportindustri beslutade att tillverka egna

hockeyrör. I maj 1954 köpte han Vassfabriken och tillverkningen av själva skridskon började sommaren 1955 med montering av skodelen på Markgatan i Örebro. Läs vidare på sidan 5-7. Hockeyskridskon Canada blev efterhand utkonkurrerad och tillverkningen i Hidingsta lades ner.

Under skridskofabrikens tid fanns en enkel hockeyrink på ängen i öster

Cykellager.

Örebro Sportindustri började importera cykeln DBS från Norge och fabriksbyggnaden i Hidingsta blev lager för cyklar. Företaget lades ner 1965.

Fähus

Under 1900-talets sista år användes fabrikslokalerna som värmestuga för nötkreaturen som betade på marken omkring, tidvis var det ladugård.

Arne Andersson vid stansmaskinen med grepp om en stålskena.
Foto Nils Jägerfors

Den 19 januari 1956 fanns nedanstående artikel i NA (?) skriven av den legendariske journalisten Pelle Jacobsson och illustrerad av fotografen Nils Jägerfors.

Nya Skridskofabriken gör 130 par om dagen.

I början av juni förra året startade Örebro Sportindustri skridskotillverkning i förutvarande knappfabriken och vid det här laget har man "spottat fram" omkring 20.000 par, så fabrikör Paul Gustafsson har all anledning att se optimistiskt på den nya given.

Örebro Sportindustri är en firma som daterar sig från 1922 men ända till förra säsongen har man serverat marknaden sina skridskor på det sättet, att man köpt in färdiga skridskor och därefter gjort själva monteringen vid skofabriken på Markgatan.

Den 1 maj 1954 köptes emellertid gamla knappfabriken i Hidingsta och efter installation av maskiner och verktyg ansåg man sig redo att starta skridskotillverkningen i juni förra året. Med skridskotillverkningen skrevs ett nytt kapitel i länets industrihistoria och att följa en s.k. "grillas" tillkomst från första till sista fasen under verkmästarnas Göte Gylén och Våge Lindén sakkunniga ciceronskap var synnerligen intressant. Den sista etappen – monteringen – har man dock som

tidigare förlagt till lokalerna vid Markgatan.

Stålskenan stansas.

I s.k. pressar tar man sig an plåtmaterial till skridskon och det är en hel del tempon som måste läggas till handlingarna innan man har de olika delarna i färdigt skick. Själva stålskenan stansas man till i en stansningsapparat som väger 9 ton och har ett tryck motsvarande 125 ton. Inom parentes kan talas om att den kostar 35.000 kr.

Sedan man har de olika delarna klara, så äger den första betningen eller rengöringen om man så vill rum. De lösa delarna "tvättas" och frigöres från rost i sodavatten. Efter denna procedur är det dags för att svetsa ihop de olika attiraljerna. Man begagnar sig av s.k. punkt-svetsning, varvid skenan och röret fogas samman på sex olika ställen. Ingen risk för att det ska släppa alltså.

Ombetning heter nästa fas. Den äger rum i saltsyra, kallt vatten och slutligen varmt vatten, innan skridskons vidare öden anförtros

förtennaren, Förtenningen sker i en gryta som håller en temperatur av 270 grader. Skridskon börjar vid det här laget att visa den attityd som man känner igen i marknaden. Efter avkylning doppas skridskon ned i fernissa för att den ska behålla sin glans trots tumning och liknande "misshandel" av kritiska kunder.

Den viktiga detaljen slipning – dels plan- och dels skålslipning – putsning och riktning återstår innan fabriken i Hidingsta anser sig ha fullgjort sin etapp av skridskon.

125 – 130 par om dagen.

Man har uteslutande gått in för ishockeyrör och storlekarna varierar från 36 – 48. Personalstyrkan

i Hidingsta är 14 man stark med verkmästaren och trots en viss ovana producerar man vid det här laget omkring 125–130 par om dagen. Målet är 200 par om dagen avslöjar verkmästare Gylén.

Några ord om själva kängan, som alltså görs i Örebro, får bilda slutvinjett. Inte för ro skull har man kallat kängan för Canada och skridskon i hela sin uppläggning är f.ö. efter kanadensiskt mönster. Mellan skinnet och fodret har man "bakat in" svampgummi som åtminstone i någon mån skyddar mot en hård puck. Plösen är också försedd med svampgummi. Ortopedisk bindsula garanterar att passformen för foten blir den bästa.

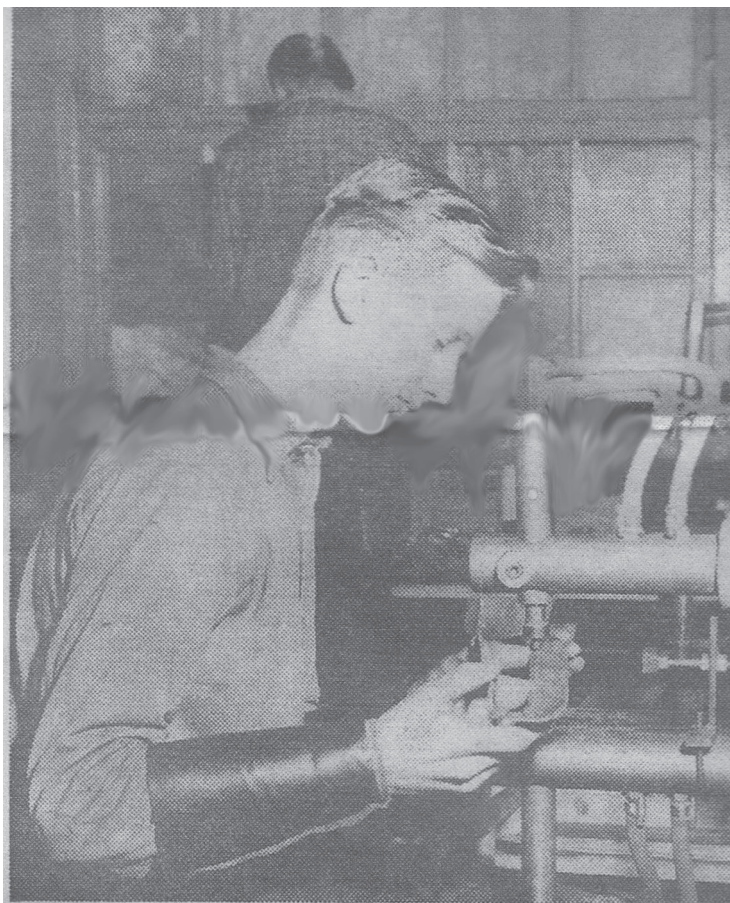
Boningshuset på fabrikstomten.
Anna Hellström med blivande svärsonen Bengt Persson
i slutet av 1940-talet. Okänd fotograf. Utlånad av Ulle Persson.

Arbete på skridskofabriken.

Göran Larsson arbetade i sin ungdom i skridskofabriken och har berättat och skrivit ner minnen från den tiden. Han växte upp i Hidingsta på fastigheten Hidingsta 8:9 Björkvik, som ligger intill Hidingsta IK:s fotbollsplan. Göran bor nu i Axbergs Berga i Dyltabruk.

Från det jag fyllde 16 år våren 1955 började jag min anställning på skridskofabriken Örebro Sportin-

dustri. Min uppgift var att montera de olika delarna men jag fick också punktsvetsa. På fabriken i Hidingsta stansade vi ut alla metalldelar. Bara baktratten som var den mest komplicerade krävde 17 moment för att forma en plåtbit till en hög och smal tratt. En skridskos metalluppbyggnad består av 10 olika delar, skena, rör, gelänk för att stadga röret, framtratt, baktratt, stöd i

Göran Larsson punktsvetsar. Foto i tidningsartikeln från 1956. Fotograf Nils Jägerfors.

baktratt, främre och bakre plattor som skon fästes i och små vinklar för att stadga skenan vid främre delen av skridskon. Vi slipade och skålslipade också skenan.

Varannan torsdag kom fabrikör Paul Gustafsson i sin VW med lastflak (Han ägde också en Kaiser Henry J). Han levererade våra löner i små kuvert. Min lön 1955 var 2 kr i timmen, 96 kr per vecka, men höjdes snart till 2,22 kr. Paul och verkmästare Gösta Gylén hämtade de färdiga skridskorna och körde dem till skofabriken på Markgatan 26 i Örebro. Där tillverkades skodelen av skridskon. Märket på skridskon var Canada som syntes väl på hälskyddet. På främre tratten var instansat ÖS (Örebro Sportindustri). Vi tillverkade en speciell skridsko till Olle Sääv och den var något lägre än standardskridskon.

Verkmästare var Wåge Lindén, bördig från Järna i Södermanland. Han och hans familj, fru Anna-Lisa, barnen Jan, Inger, Irene och Gunnar bodde i fastigheten på samma tomt som fabriken. En obekräftad uppgift är att Wåge tidigare hade en anställning på Östlunds skridskofabrik i Järna.

Verktygsmakare Elis Danielsson hade en viktig uppgift, han tillverkade, slipade och monterade alla stansverktygen som var ganska många. Han kom från Ludvika och bodde på övervåningen i fastigheten på fabrikstomten där familjen Lindén hade bottenvåningen.

Stansare var i huvudsak Åke Andersson, Källtorp, som också var duktig på att slipa skenorna vassa, och även Lindmark som bodde cirka 200 m nv om arbetsplatsen. Stansare var också en man från Sörby som jag inte minns namnet på men jag tror han hette Robert.

Sigvard Karlsson, Hidingsta by, höll på med syrabetsning.

Förtening sköttes av Arne Andersson, Stortorp.

Monterade gjorde Jan Lindén och Göran Larsson.

Övriga anställda: Stig Andersson, Källtorp, Bengt Samuelsson som bodde intill Fridhems skola, och Torbjörn Larsson, Stortorp. Alla växlade mellan olika arbetsuppgifter.

Vaktmästare var Eskil Zander som bodde i första huset till höger in på Fabriksvägen.

Så lite mer personliga episoder och fakta.

Stämningen var god på jobbet men en av mina arbetskamrater hade en viss förmåga att sätta öknamn på vänner och bekanta och inte så trevliga på sina arbetskamrater som Bukful, Gegge, fula kusin, Olga med flera. Även jag hade säkert ett extranamn, lika bra att inte veta. Jag tror inte att de andra heller visste om öknamnen så det kan nog inte kallas mobbing eller direkta elakheter. En sådan elakheter som den drabbade troligen aldrig fick veta var när han vid en stans knipsade av fingertoppen i ett kilrep. Då sades det att han tog med sig fingertoppen hem till katten därför att han ansågs så snål.

Åldermannen i fabriken sa sig vara kyrklig med det hindrade inte honom från att berätta oanständigheter från sin ungdom.

Vid den här tiden började det bli vanligare med motorfordon, alla ungdomar skulle ha bil och till detta gick pengarna. För min del köpte jag som 16-åring en Svalan Scooter med en 128 cc JB motor. 600 kr kostade den men det var en riktigt dålig affär. Hela maskinen darrade som ett asplöv. Vid 18 år blev det en Fiat 1400 1952 års modell för

3 600 kr. Lurad igen för det var en riktig rosthög.

När Elis flyttade till Hidingsta hade han en tjeckisk Minor Aero, en liten sak som sällan var utan problem. Sen blev det en Morris Minor. Den var bättre. Janne började med en AJS 500 cc motorcykel. Sen köpte han en Renault CV 4 men där blev det också rostlagningar. Åkes motorliv bestod av först en förkrigs Opel Kadett och sen en Renault CV 4. Arne startade med en mc 200 cc, kanske Monark. Han skaffade inget B-körkort och så småningom bytte han till en Messerschmitt trehjulig MC-bil.

Torbjörn var knutte hela tiden på jobbet. Han började med en Puch 125 cc, en fin cykel med dubbelkolvmotor. Efter det köpte han en Norton Dominator 500 cc som också var en riktigt bra maskin.

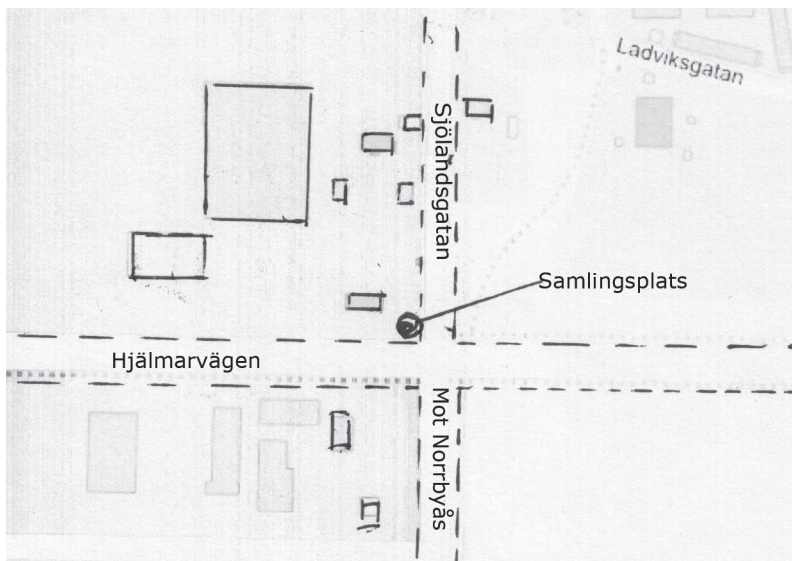
Övriga jobbare nöjde sig med att cykla.

UTOMHUS- PROGRAM VÅREN 2021

Tisdag 27 april
samling klockan 18.00 vid biltvätten.

Vandring i Norra Ormesta

Vi berättar om hur området såg ut för
många år sedan och om förändringarna.
Vi vandrar vidare till Erik Rosenbergs stuga
och upptäcker några fåglar.
Udden österut är intressant.
Du tar med egen förfriskning.

UTOMHUS- PROGRAM VÅREN 2021

.Tisdag 11 maj klockan 18.00

Kyrkogårdsvandring och besök i Almby kyrka.

Sakkunnig guidning i kyrkan och
vandring i historiens spår på
kyrkogården.

Häfte om kyrkan och kyrkogården
finnas att köpa.

Paus för egen förtäring.

Preliminärt program

Onsdag 2 juni klockan 18.00

Årsmöte

på dansbanan

i Domarringens koloniområde.

Årsmöteshandlingar på plats.

Fika utan kostnad.

Underhållning.

**Detta kan bli genomfört om
smittoläget är gynnsamt.**

Besked kommer senare.

Murargården

I Ormesta genomfördes laga skifte 1853. Av tolv ägare i byn blev fyra kvar och av de åtta utflyttade satte sju upp hus på ny plats. En av dessa var 1/8 mantal i Ormesta 5, en ganska liten gård som ägdes av Pehr Berglund, född 1814 och med tiden nämndeman. Han avled 1883 och dottersonen Carl Fritiof Berglund från Täby tog över under några år. På hösten 1888 flyttade Per Anton Karlsson, 611017, in från Täby och gifte sig följande år med Anna Kristina Elisabet Larsson, 700727. De fick fem barn av vilka en flicka avled som liten. Det yngsta var Anna Ingeborg Karlsson, 021225, som

utbildade sig till småskollärare och skötte småskolan i Norra Ormesta under den tid den fanns 1923 – 1933. Hon fortsatte i Almby skola och var en välkänd person med namnet Ingeborg Tedner under sin långa levnad.

Per Anton avled 1912 och gårdens jord brukades på arrende därefter.

Gården hörde ursprungligen till Hjälmarsberg och möjligen fanns hus på platsen när Berglund flyttade dit. Namnet Murargården finns inte belagt förrän långt in på 1900-talet.

Gården revs på 1960-talet.

Bildkälla: Örebro stadsarkiv

Alternativa fakta innebär en logisk kullerbytta men alternativa förklaringar kan locka fram nya synpunkter på gamla sanningar.

Almby från begynnelsen.

Om vi försöker följa Almby genom århundradena finns de första spåren på Tybbleboplatsen för drygt 5000 år sedan. Ett par tusen år senare fanns sannolikt jordbruk i Markskogen som vi kanske kan se spår av men jordbruket förekom förmodligen också där vi nu bor. En bonde ringbarkade almarna på en höjd och odlade där en sommar. Han måste ordna en ny odlingsplats för varje sommar i sitt område – sitt revir – och bör ha satt namn på dem. Höjden med almarna blev Almby, där –by utmärker moränmark.

Granen vandrade in norrifrån vid vår tideräknings början och gjorde den gamla odlingstekniken omöjlig. Vid den här tiden hade många skafat kor och gödseln från dessa blev förutsättningen för de permanenta åkrar som nu togs upp. Man valde säkert den mest förmånliga höjden i sitt revir och höjden Almby valdes ut. Från resten av reviret hämtades foder till korna då gräs hindrade odlingen på åkrarna.

Almby utvecklades till en rik by och troligen slutstation för vintervägen över Hjälmarén. Efter några hundra år infördes någon slags organisation

där byar fördes ihop till större enheter, kanske för att ordna en form av hemvärn. Almby blev ledande i sitt område. Intill byn tillkom också troligen en marknadsplats.

På tiohundratalet började kristna komma till marknaden och en kyrka byggdes i början av 1100-talet för att tillmötesgå deras krav. Almby blev en egen församling och socken för samhällsfrågorna. Marknadsplatsen förflyttades till ett annat växande samhälle.

Århundradena passerade, Almby förlorade kyrkoherdetjänsten och blev annex. Jordbruket förändrades och gårdarna flyttades ut från byn. Almby socken hade knappt 1000 invånare då socknen blev kommun. Församlingen fick på nytt kyrkoherde.

Omkring år 1900 började industriarbetarna bosätta sig i Almby. Invånarantalet steg snabbt: 1910 till 2 047, 1925 till 4 289 och därefter ligga konstant på cirka 4 500. Av de mest folkrika delarna i Almby bildades 1927 municipalsamhället Almby som varade tills kommunen inkorporerades i Örebro stad 1943.

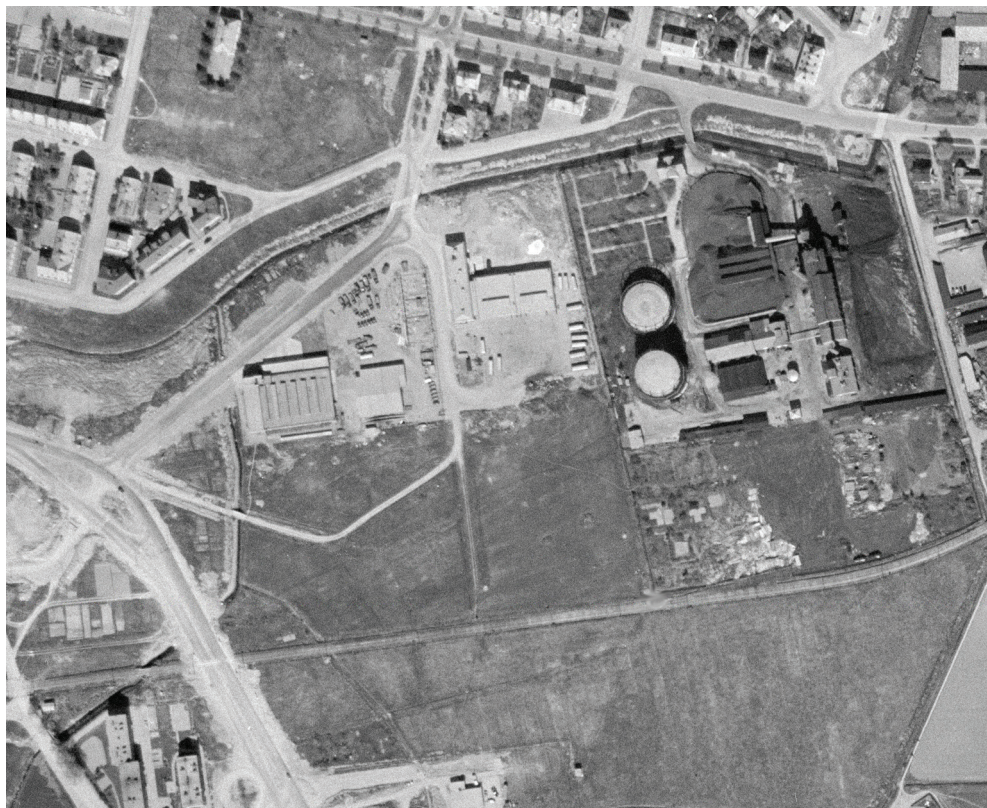
1900-talet förde med sig stora förändringar. Boskapen försvann från gårdarna, en stor del av åkrarna bebyggdes, hyreshus kom till, socialdemokraterna behärskade politiken, skolan byggdes ut och man gjorde ambitiösa försök att ta hand om de gamla. Almby skulle vara ett

självständigt samhälle med fullödiga service. Samhället förändras och på 2000-talet är almbyborna helt beroende av Örebro. Almby församling har i stort sett samma gränser som Almby socken en gång. År 2020 bor inom dessa gränser 26 333 personer.

Foto Lennart Bäck

Enbuskabacken, Almby nummer 19 i Riksantikvarieämbetets inventering med minst 160 forngravar. Några högar undersöktes 1891-1892 och fynden bedömdes vara från senare delen av vikingatiden. Endast manliga gravar. Enligt min teori är gravarna efter dem som avlidit under marknaden i Tybble. Marknaden bör ha hållits två gånger om året under mer än 400 år.

Flygbild över gasverksområdet 1953. Mitt i bilden syns stadens bussgarage och väster därom bilfirman med en Volkswagen på taket. Sörbybäcken är öppen och Birgittaskolan inte byggd. I nedre delen av bilden ser man Skebäcksjärnvägen och längst ner byggnaderna i Simon Edlunds trädgårdsmästeri och torpet Mårtoorp. Var finns Hagmarksgatan?

I dag bygger man stora bostadshus på tomten.

Flygbild 1961 över gasverksområdet.

Kåre Schortz

Kåre Schortz avled söndagen den 17 januari. Kåre var född i Almby, växte upp i Almby och bodde i Almby. Hans morfar, folkskollärare Alvar Lundell, var viktig när Almby byggdes upp till ett självständigt stolt samhälle och Kåre fortsatte i hans anda. Kåre var Almby.

Kåre var fysiker och lärare på "Teknis" där han bl. a. tidigt skapade en omfattande data-miljö. Han flyttade med den till dåvarande högskolan.

Almby IK var en del av Kåre under hela hans liv. Otaliga orienteringstävlingar deltog han i, men hans stora insats var ledarskapet under alla år och då i synnerhet hans förmåga att med enkla medel entusiasmera och locka nya medarbetare.

Under många somrar arbetade Kåre för Riksantikvarieämbetet med inventering av fornlämningar och med sina kontakter där kunde han ordna utbildning i arkeologi här i Örebro vilket vi kunde följa upp på Stockholms universitet.

Kåre visar forngravar i skogen vid Hjälmarsberg.

I januari 1995 bildades Almby-Norrbyås hembygdsförening och Kåre var med från början och ledde utflykter till fornlämningar, berättade om almbybor och skrev om skrönor i medlemsbladet.

Kåre ordnade studiecirklar, flera i Norrbyås t.ex en torpcirkel.. Han var alltid väl förberedd efter noggranna studier i lämplig litteratur. Vid våra vandringar i Markskogen berättade han insiktsfullt och gärna om naturbildningar, påverkan och händelser men framför allt om fornlämningar. Han beskrev noga hur föreningen medverkat i undersökningen av ett par forngravar i Markskogen. I hans inventering av fornlämningar ingick området vid SGU:s sommarhem. Där finns ett stort antal inristningar och inhuggningar i stenar gjorda i början på 1900-talet som Kåre registrerade.

Han var under närmare tjugo år föreningens sekreterare och därefter ordförande under ett par år. Han såg till att medlemsbladet nådde alla medlemmar. Kåre tog stor del i föreningens program genom att leda kurser och cirklar och guida under utflykter. Han hade stor personkännedom och djup och omfattande kunskap om i synnerhet Almby.

Det ligger nära till hands att sväva ut när man berättar om diffust dokumenterade saker. Det gjorde aldrig Kåre utan han höll sig till tillförlitliga fakta som den naturvetare han var.

Det är tomt efter den pålitlige och arbetsvillige Kåre som alltid var intresserad och tog hand om oss andra. Det var en förmån att lära känna honom och att få samarbeta med honom.

Kåre satte gärna ihop frågor till små tävlingar i de skrifter där han medverkade. En sådan tävling fanns i medlemsblad nr 19 från januari 2004 som du finner på nästa sida.

Facit

2, x, 1, x, x, 1, x, x, 2, 1, x, 1

Hembygdstipset

1. Vad är Skeppsfota kyrka?
 1. Flyttblock x. Skeppssättning 2. Kapell
2. Vad skulle från början Mark station ha hetat?
 1. Almby stn x. Ormesta stn 2 Hästhagens stn
3. Hur hög var Örebro Pappersbruks skorsten när den var som högst?
 1. 101 m x. 91 m 2. 81 m
4. Vad betyder gårdsnamnet Älmerud?
 1. Älmes ruddamm x. Älvornas rundel 2. Røjningen vid almarna
5. Vem donerade St. Ässkog till Örebro skola (Karro)?
 1. Gabriel Djurklou x. Johannes Rudbeckius 2. Gustav Leijonhufvud
6. Vilket härad tillhörde Norrbyås socken?
 1. Örebro härad x. Glanshammars hd 2. Sköllesta hd
7. Vilken by har på 1800-talet haft en vädersåg?
 1. Ekeby x. Åsen 2. Stortorp
8. Klockstapeln vid Almby kyrka har en vindflöjel med åretal:
 1. 1597 x. 1697 2. 1797
9. Med vilken färgkombination var S. Hjälmarsstrandens bussar målade?
 1. Blå-gul x. Grön-gul 2. Blå-grå
10. Var finns de tre flyttblocken kallade Trumstenarna?
 1. Hidingsta x. Ormesta 2. Segolstorp
11. Vad kallades förr i folkmun den nuvarande Hjälmarsvägen?
 1. Badvägen x. Betongvägen 2. Breda vägen
12. Åt vilket håll rinner Marksjön av?
 1. Öster x. Söder 2. Väster

Styrelsen

Lars Johansson	Holländareg 22	070-558 99 06 ordf
Monica Rothamel	Syrénvägen 9	32 09 38 kassör
Carin Cullander-Stiberg	Holländareg 24	072-2000698
Ulla Larsson	Stenåsvägen 9B	36 00 60
Anne-Marie Franzon	Norrbyås 519	23 80 12
Thomas Lydell-Olsén	Ormesta 505	072-176 51 45
Lars Mellberg	Ormesta 517	32 50 19
Birgitta Rimsten	Kumminvägen 130	070-915 28 85

Föreningens postadress:

c/o Lars Johansson, Holländaregatan 22, 702 86 Örebro

e-post: lars.h.johansson@icloud.com

Hemsida: Googla på "Almby-Norrbyås hembygdsförening"

Almby-Norrbyås hembygdsförening är en av 70 föreningar som tillsammans utgör Örebro Läns Hembygdsförbund

Föreningens skrifter finns tillgängliga i bibliotek och arkiv

Medlemsavgiften

75 kr för enskild medlem, 100 kr för familj
till **bankgiro 653-5686** eller
swish 123 002 0834

Ingen medlemsavgift för år 2021.

Brevportot är nu nästan en tredjedel av medlemsavgiften. Kan du tänka dig att få program mm på e-post så sänd ett e-brev till lars.h.johansson@icloud.com

Almby-Norrbyås hembygdsförening är en mötesplats i nutid och ger en inblick i tider som flytt.